

บันทึก

เรื่อง การได้รับเงินประจำตำแหน่งและหลักเกณฑ์การจ่ายเงินประจำตำแหน่ง
ของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ

กระทรวงการคลัง ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๒๖.๕/๒๑๙๘๒ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือตอบข้อหารือกระทรวงการคลังกรณีการได้รับเงินประจำตำแหน่งและหลักเกณฑ์การจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตุลาการว่า^๑ พระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ มาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ข้าราชการตุลาการได้รับเงินประจำตำแหน่งตามอัตราท้ายพระราชบัญญัติฯ ซึ่งมีลักษณะเป็นการกำหนดเงินประจำตำแหน่งตามขั้นที่ดำรงอยู่ อันมีผลว่าเมื่อผู้ใดได้รับเงินเดือนในขั้นใด ย่อมได้รับเงินประจำตำแหน่งตามที่กำหนดไว้สำหรับขั้นนั้นนับแต่วันที่ได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในขั้นนั้นเป็นต้นไป สำหรับหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินประจำตำแหน่งนั้นแม้ว่าจะมีพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินประจำตำแหน่งไว้ก็ตาม แต่หลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวจะต้องสอดคล้องและเป็นไปตามสิทธิการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการแต่ละประเภทด้วย การที่มาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินประจำตำแหน่งสำหรับข้าราชการทุกประเภทเป็นการทั่วไปว่า การจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งให้เป็นไปตามคำสั่งของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ ฯลฯ ซึ่งต้องไม่ก่อนวันที่เริ่มเข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งใหม่ จึงไม่อาจนำมาใช้กับการจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตุลาการได้ เพราะเป็นการขัดต่อหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้แล้วในพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นว่า มาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ มิได้บัญญัติให้สิทธิเฉพาะข้าราชการตุลาการเท่านั้น แต่ยังบัญญัติให้สิทธิแก่ข้าราชการประเภทอื่นด้วย ซึ่งได้แก่ ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการครู ข้าราชการทหาร ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการอัยการ ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง และข้าราชการการเมือง ซึ่งปัจจุบันกระทรวงการคลังพิจารณาจ่ายเงินประจำตำแหน่งให้แก่ข้าราชการดังกล่าวโดยใช้หลักเกณฑ์เดียวกับข้าราชการตุลาการหากไม่อาจนำมาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และ

^๑ บันทึก เรื่อง การได้รับเงินประจำตำแหน่งและหลักเกณฑ์การจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตุลาการ ส่งถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๖๐๑/๕๘๐ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒

วิธีการการจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้บังคับได้ และข้าราชการประเภทอื่นตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง ร้องขอให้กระทรวงการคลังใช้หลักเกณฑ์เดียวกันกับข้าราชการตุลาการ อาจเกิดปัญหาในการวินิจฉัยว่าจะสามารถนำมาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกา มาใช้บังคับได้หรือไม่ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนและกระทรวงการคลังจะได้ถือเป็นแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการประเภทต่างๆ ต่อไป จึงขอหารือดังนี้

๑. สามารถนำมาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกา มาใช้บังคับกับข้าราชการประเภทอื่นนอกจากข้าราชการตุลาการได้หรือไม่ อย่างไร

๒. เมื่อมีการวินิจฉัยว่าไม่อาจนำมาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกา มาใช้บังคับกับข้าราชการตุลาการได้ จะสามารถนำมาตรานี้ของพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวมาใช้บังคับกับข้าราชการตุลาการได้หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๕) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว ประกอบกับได้ฟังคำชี้แจงของผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ.) และผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) แล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็นดังนี้

ข้อหารือประการที่หนึ่ง ที่ว่า จะนำมาตรา ๗^๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้บังคับกับข้าราชการประเภทอื่นได้หรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า โดยหลักแล้วในการจ่ายเงินหากไม่มีกฎหมายใดกำหนดไว้เป็นพิเศษแล้ว ฝ่ายบริหารอาจตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจ่ายเงินได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๒๑^๓ แต่อย่างไรก็ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานั้นจะต้องไม่ขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมายและต้องไม่เป็นการสร้างเงื่อนไขขึ้นใหม่ จนขัดต่อหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมาย โดยที่พระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ กำหนดเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตุลาการ และข้าราชการอัยการตามชั้นเงินเดือนที่ได้รับ ดังนั้น การที่มาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดเงื่อนไขว่าต้องไม่จ่ายก่อนวันที่เริ่มเข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งใหม่ จึงเป็นการขัดต่อสิทธิของข้าราชการทั้งสองประเภtdังกล่าวที่กำหนดไว้ใน

^๒ มาตรา ๗ การจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งใหม่ที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ให้เป็นไปตามคำสั่งของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุซึ่งจะต้องระบุด้วยว่าให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในประเภทใด ตำแหน่งใด อัตราใด และให้ขาดจากเงินประจำตำแหน่งเดิมไปรับเงินประจำตำแหน่งใหม่ตั้งแต่วันที่ใด ซึ่งต้องไม่ก่อนวันที่เริ่มเข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งใหม่

^๓ มาตรา ๒๒๑ พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการตราพระราชกฤษฎีกาโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย

พระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ ส่วนกรณีของข้าราชการประเภทอื่นนอกจากข้าราชการตุลาการและข้าราชการอัยการ พระราชบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดเงินประจำตำแหน่งไว้ตามตำแหน่ง การที่มาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดมิให้จ่ายก่อนเข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งจึงไม่เป็นการขัดต่อหลักเกณฑ์ของกฎหมายเพราะเป็นการขยายความของการเข้าดำรงตำแหน่งอันสอดคล้องกับวิธีปฏิบัติราชการ ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงสามารถนำมาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้บังคับกับข้าราชการประเภทอื่นได้

ข้อหาหรือประการที่สอง ที่ว่า จะนำบทบัญญัติมาตราอื่นของพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้บังคับกับข้าราชการตุลาการได้หรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า ฝ่ายบริหารย่อมตราพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินประจำตำแหน่งออกใช้บังคับได้ตราบทที่ไม่เป็นการขัดต่อหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น ดังนั้น บทบัญญัติในส่วนอื่นของพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวที่กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินไว้ เช่น วิธีการเบิกจ่ายเงิน การจ่ายเงินกรณีพ้นจากราชการ หรือการจ่ายเงินประจำตำแหน่งระหว่างวันลา ซึ่งไม่เป็นการขัดต่อหลักเกณฑ์อันเกี่ยวกับสิทธิขั้นพื้นฐานในการได้รับเงินประจำตำแหน่งที่กำหนดไว้แล้วในพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ จึงนำมาใช้บังคับกับข้าราชการได้ทุกประเภทที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๒^๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘

(ลงชื่อ) อักษราทร จุฬารัตน

(นายอักษราทร จุฬารัตน)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๔ มาตรา ๑๒ อัตราเงินประจำตำแหน่งและการรับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือน ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการครู ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยหรือข้าราชการครูในสถาบันการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ข้าราชการทหาร ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการตุลาการ ดะโต๊ะยุติธรรม ข้าราชการอัยการ ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง และข้าราชการการเมืองให้เป็นไปตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการครู ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยหรือข้าราชการครูในสถาบันการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ข้าราชการทหาร และข้าราชการตำรวจประเภทใด ตำแหน่งใดจะได้รับเงินประจำตำแหน่งท้ายพระราชบัญญัตินี้ในอัตราใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

เงินประจำตำแหน่งไม่ถือเป็นเงินเดือน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ธันวาคม ๒๕๔๒